

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

12 januari 2010

Aanwezigen

Dames: Blommaert (CIRE), Houben (VWV), Janssens (Foyer), Leroux (CSP), Machiels (Fedasil), Maes (BCHV), Nicholson (UNHCR), Scheerlinck (socialistische solidariteit), Thiébaud (APD), Troffiguer (Croix Rouge), Troost (VMC), Van Zeebroeck (BCHV), Visée (solidarité socialiste)

Heren: Abdel El Abbasi (Fedasil), Borghs (UNHCR), Beys (Caritas), Buze (Fedasil), Geysen (DVZ), Michiels (Rode Kruis), Renders (JRS), Van den Bulck (CGVS), Vinikas (BCHV), Wissing (BCHV).

Opening van de vergadering door de Heer Vinikas

1. De vergadering wordt gestart om 9u48. De heer Vinikas spreekt zijn hoop en wensen uit voor 2010: voor Fedasil een oplossing voor de opvangcrisis, wereldwijd geen toename van militaire fronten en alle asiel- en vluchtelingenorganisaties veel succes.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 8 december 2009

2. De heer Geysen van DVZ stelt vast dat een aantal van de overgemaakte correcties enkel in de Franstalige versie voorkomen. Na verificatie gaat het om de volgende punten:
 - §3: In november werden 1.172 beslissingen genomen door de Dienst vreemdelingenzaken **in het WTC**. 119 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (**enkel 26 quater**)
 - §6: De hits Eurodac: (...) **Er** werden 16 personen opgesloten...
 - §15: De heer Geysen merkt op dat DVZ zich aan de wettelijke **termijn houdt**, (...).("van twee maanden" valt weg.)
 - § 17: het antwoord van de heer Gozin werd per vergissing niet opgenomen in het verslag. Het betrof de vraag van de heer Renders aangaande de mogelijkheid van het indienen van een aanvraag 9 ter aan de grens. De heer Gozin antwoordde per mail aan het BCHV: "Artikel 9ter van de wet van 15/12/80 stelt expliciet "De **in België verblijvende vreemdeling**(....)**kan**

een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen...” Volgens de wet kan een vreemdeling, die zich aan de grens bevindt, bijgevolg geen machtiging tot verblijf aanvragen conform Art. 9ter. Anderzijds: de vreemdeling die zich **op het grondgebied bevindt** en een ontvankelijke 9ter wenst in te dienen moet alle voorwaarden tot ontvankelijkheid invullen, met inbegrip van vermelding van zijn **adres van verblijf in België** (Art 7 KB van 17/05/07). Wie zich **niet** op het grondgebied bevindt en een machtiging tot verblijf van meer dan 3 maand wenst aan te vragen, dient dit te doen volgens de algemene procedure van Art.9.”

- §18: De heer Michiels vraagt (...). Indien de asielzoeker op de vermelde datum niet opdaagt, wacht DVZ nog **15 dagen**. Eens die **termijn verstreken** is (...). (en niet twee weken)
- §19: De heer Michiels vraagt (...) De heer Geysen antwoordt dat DVZ de betrokkene een termijn geeft van **bijvoorbeeld 5 dagen om zich vrijwillig naar de EU-lidstaat** te begeven die (...). Wanneer deze termijn verstreken is, richt DVZ een brief naar het opvangcentrum waar de persoon verblijft, **dan wel naar de gemeente waar hij/zij is ingeschreven**. (niet naar het OCMW waar het LOI waar de persoon verblijft gelegen is). Indien vastgesteld wordt dat de persoon zich niet meer op de ingeschreven plaats bevindt (door het **opvangcentrum of de politie** van de gemeente), (...). (niet het OCMW)

Op de aanwezigheidslijst ontbreekt Mevrouw de Ryckere (UNHCR), die wel aanwezig was. Hiervoor onze excuses.

De heer Renders werpt op dat in paragraaf 16 de geboortedatum die op de bijlage 26 stond 00.00.1991 moet zijn i.p.v. 01.01.1991.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)

3. In de maand december werden 2023 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 88,59 asielaanvragen ingediend per werkdag. Waarvan 1949 in het binnenland, 29 in de gesloten centra en 45 aan de grens. Ter vergelijking: in november 2009 werden 95 asielaanvragen ingediend per werkdag (hetgeen een daling impliceert, er waren 19 werkdagen in november, 22 in december). In absolute cijfers waren er in november 1866 asielaanvragen, dus er is in december toch een stijging van 157 aanvragen in vergelijking met november en een stijging van 953 aanvragen in vergelijking met december 2008.
4. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragen in december 2009 zijn: Armenië (310), Rusland (228), Kosovo (210), Afghanistan (141), Guinee (126), Irak (112), (DR)Kongo (65), Servië (61), Georgië (54) en Iran (53).
5. In december 2009 werden 1.413 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken aan het WTC, onderverdeeld als volgt: 1110 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 185 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (26quater), 118 weigeringen van inoverwegingname (13quater) en 124 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. Totaal afgesloten dossiers door DVZ: 1537. Daarnaast werden aan de **grens** 48 beslissingen genomen: 31 overgemaakt aan het CGVS, 4 bijlagen 13 quater, 13 bijlagen 25 quater. Er waren geen aanvragen zonder voorwerp aan de grens.

In de **gesloten centra** werden 23 beslissingen genomen: 13 overgemaakt aan het CGVS, 5 bijlagen 13 quater, 5 bijlagen 25 quater. Eén dossier werd zonder voorwerp afgesloten, wat het totaal in gesloten centra behandelde dossiers brengt op 24.

6. In december 2009 werden 279 meervoudige asielaanvragen ingediend (dit zijn er 72 minder dan in de maand november 2009). Dit vertegenwoordigt 14,31 % van het totaal aantal aanvragen dat ingediend werd in december 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (46), Iran (24), Irak (18), Rusland (23), Kosovo (20) en Slowakije (14).
7. Met betrekking tot de opsluitingen in december 2009: niemand werd vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de “Dublin-“gevallen werden 42 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, bijlage 39ter) en 131 anderen ten gevolge van de aflevering van een beslissing onder de vorm van een bijlage 26quater (weigering van tenlasteneming door België).
8. De Eurodachits: er waren in de loop van de maand december 2009 391 Eurodachits in totaal. De voornaamste landen waar vingerafdrukken gevonden zijn: Polen (130), Hongarije (27), Griekenland (53), Duitsland (40), Frankrijk (28) en Zweden (20). Aantal Dublinopsluitingen per land: Griekenland (31), Polen (15), Italië (13), Nederland (12) en Zweden (9).
9. In december 2009 werden 94 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (75 jongens en 19 meisjes). Allen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied. Er waren 11 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 30 tussen 14 en 15 en 53 tussen 16 en 17. Onder de geregistreerde NBMV waren er 38 afkomstig uit Afghanistan, 13 uit Guinee, 4 uit Armenië, Iran, Kosovo en Somalië en 3 uit Kongo en Angola.
10. De heer Geysen merkt op aangaande de vraag van de heer Renders op de vorige contactvergadering (paragraaf 16) met betrekking tot de jonge Afghaan in Vottem, dat deze meerderjarig werd verklaard en zelf in april ook heeft verklaard meerderjarig te zijn.
11. De heer Renders wijst op het geval van een familie die asiel aanvraagt aan de grens. Zij worden niet opgesloten maar naar Zulte of Tubize gebracht. Heeft u statistieken over deze gevallen? De heer Geysen antwoordt ontkennend. De heer Van den Bulck pikt hierop in en stelt dat reeds 1 interview heeft plaats gehad in zo’n gesloten huis. Er wordt op het CGVS nagedacht hoe de interviews in de toekomst het best kunnen georganiseerd worden. De mensen zitten in een situatie aan de grens maar niets belet hen op interview te komen op het CGVS.
12. De heer Renders vraagt ook naar statistieken aangaande de Dublingevallen in Zulte en Tubize. In Zulte is er 1 familie en in de gesloten centra 5 koppels zonder kinderen.
13. Mevrouw Maes vraagt of het DVZ kennis heeft van de reden waarom er zoveel asielaanvragen zijn uit Armenië en wat het profiel is van deze mensen. De heer Geysen heeft niet onmiddellijk een verklaring maar wijst er wel op dat 30 à 40% van deze mensen een aanvraag 9 ter indient. Wat betreft het profiel stelt hij dat dit vrij divers is en gaat om: leden van de oppositie, getuigen van Jehova, homoseksuelen en gedwongen huwelijken,

gemengde koppels (Azeri-Armeens) en problemen met militaire dienst. De heer Van den Bulck merkt op dat men in Frankrijk Armenië op de lijst van veilige landen heeft gezet.

14. Mevrouw Houben vraagt naar statistieken met betrekking tot de overname- en terugnameakkoorden in het kader van Dublin, alsook met betrekking tot de effectieve overdrachten. De heer Geysen antwoordt dat maandelijks in deze cijfers voorzien misschien moeilijker is, maar dat hij die wel elk jaar kan geven, aangezien die dan ook aan Eurostat moeten worden overgemaakt. Hij zal bureau C hieromtrent aanspreken.
15. Mevrouw Houben wenst te weten welk statuut weerhouden wordt in het geval van mensen die voor onbepaalde duur werden geregulariseerd, maar hun procedure wensten verder te zetten en nadien ook subsidiaire bescherming verkregen. De heer Geysen antwoordt dat de rechten voortvloeiend uit een definitieve regularisatie interessanter zijn dan die voortvloeiend uit een subsidiaire bescherming en stelt dat bijgevolg het voordeligste statuut wordt weerhouden bij inschrijving maar dat beide statuten naast elkaar blijven bestaan.
16. De heer Wissing vraagt of nog meer specifieke statistieken kunnen gegeven worden over detentie, zoals hoeveel mensen er worden vrij gelaten, hoeveel er worden teruggestuurd met het onderscheid tussen uitwijzing naar land van herkomst en uitwijzing naar Dublinland en de gemiddelde duur van de opsluiting? De heer Geysen antwoordt dat zijn vraag in dezelfde lijn loopt als de vraag van mevrouw Houben. Het bureau C heeft de meeste van die statistieken. Hij herhaalt dat in december niemand werd opgesloten buiten de Dublinge vallen.
17. De heer Wissing wijst op het nieuw standpunt van UNHCR aangaande Griekenland en vraagt of DVZ hier nota van heeft genomen. De heer Geysen antwoordt dat DVZ hiervan op de hoogte is maar dat het standpunt pas gisteren werd ontvangen zodat hij nog niet de tijd had deze in te kijken. Mevrouw Nicholson gaat hierop in en stelt dat in grote lijnen het standpunt de volgende punten behandelt: toegang tot de procedure, toegang tot het grondgebied, de kwaliteit van de asielprocedure en de situatie van NBMV. De conclusie blijft dat UNHCR de overheden verzoekt af te zien van het terugsturen van asielzoekers naar Griekenland in het kader van de Dublinverordening en toepassing te willen maken van de artikelen 3 en 15 van voornoemde verordening.
18. De heer Wissing vraagt of DVZ een nieuw standpunt heeft aangenomen aangaande de Afgaanse taskara aangezien een recent voorbeeld is gekend waar ondanks het resultaat van de botscan, die op meerderjarigheid wees, werd aangenomen op basis van de taskara dat de betrokkene minderjarig was. De heer Geysen wijst erop dat dit de bevoegdheid is van de Voogdijdienst.
19. Mevrouw Houben vraagt opnieuw naar statistieken, dit maal aangaande de meervoudige aanvragen. Waar ligt het zwaartepunt? De heer Geysen stelt dat deze cijfers bestaan maar dat dit moet worden nagekeken.
20. De heer Beys wijst op de verplichting voor de Europese lidstaten om precieze cijfers door te geven aan de Europese Commissie. Hij stelt zich de vraag of deze gegevens eerst worden gecentraliseerd bij DVZ, de minister of rechtsreeks doorgestuurd worden door de asielinstanties zelf. De heer Vinikas antwoordt dat vroeger een specifieke instantie bij de

FOD binnenlandse zaken zich hiermee bezig hield en dat deze mensen in het verleden ook vertegenwoordigd waren op de contactvergadering. De heer Geysen antwoordt dat iemand op de DVZ werkt aan die statistieken. De heer Van den Bulck verduidelijkt dat het het European Migration Network punt is, die deze gegevens verzamelt en doorgeeft aan Eurostat, op voorwaarde dat de gegevens beschikbaar zijn. Dit punt werkt onder het voorzitterschap van DVZ, het CGVS en het CGKR. Wat betreft asiel zijn alle gegevens beschikbaar, maar niet altijd voor migratie. De heer Beys vraagt of bijgevolg die cijfers ook van de RvV beschikbaar zijn in elektronische vorm. De heer Van den Bulck antwoordt bevestigend.

21. De heer Renders komt terug op Dublin, meer bepaald Dublin-Malta en wijst op het feit dat Malta gevraagd heeft of er enige solidariteit zou kunnen zijn tussen de lidstaten en eventueel een interne hervestiging in de EU zou kunnen gebeuren. De heer Geysen antwoordt dat er niet veel Dublin-Malta gevallen zijn en dat die mensen meestal worden teruggestuurd.
22. Mevrouw Thiébaud wenst terug te komen op het geval van de tweede persoon die met de boot in België was aangekomen en nadien naar het gesloten centrum was overgebracht. Ze wijst erop dat de persoon in kwestie wel degelijk met de boot is teruggestuurd. De heer Geysen herhaalt dat in de meeste gevallen, indien de persoon geruime tijd verblijft in het gesloten centrum, de terugkeer geregeld wordt via vliegtuig in plaats van boot, gezien de hoge kost van het stilliggen van een boot voor de bootfirma. Mevrouw Thiébaud wijst erop dat de persoon toch twee maanden opgesloten is geweest.
23. Mevrouw Blommaert wijst op het geval van twee Afghanen die op het punt stonden te worden teruggestuurd naar Kaboel. Bij één van de personen werd de afkomst uit Kaboel door het CGVS in twijfel getrokken. Ze stelt de vraag of er geregeld mensen naar Afghanistan worden teruggestuurd en welk profiel deze mensen hebben. De heer Geysen antwoordt dat er zeer weinig mensen naar Afghanistan worden teruggestuurd, en dat het waarschijnlijk mensen uit Kaboel betreft. Vorig jaar waren er maar een 10-tal uitwijzingen naar Kaboel.
24. Mevrouw Maes wenst terug te komen op hetgeen de heer Van den Bulck vermeldde aangaande de beschikbaarheid van statistieken en dat dit aangaande asiel geen probleem stelt, maar soms wel aangaande migratie. Ze komt terug op de vraag naar statistieken aangaande hoeveel personen bij meervoudige aanvragen een beschermingsstatuut van het CGVS krijgen, zowel het vluchtelingenstatuut, als de SB. De heer Van den Bulck stelt dat Eurostat deze gegevens niet vraagt, maar stelt wel dat er situaties zijn dat bescherming wordt toegekend omdat er echt nieuwe elementen zijn, bv. omwille van de gewijzigde situatie in het land van herkomst. Soms ook omdat de nieuwe elementen meer info geven aangaande de effectieve situatie (vb. na gebruik van valse stukken). Hij geeft het voorbeeld van de Tibetanen, die bescherming krijgen nadat ze hun eerdere leugenachtige verklaringen hebben rechtgezet. Zo ook zijn er erkenningen in gevallen van vrouwenbesnijdenis. Het gaat bv. om dossiers waarin de eerste aanvraag geweigerd werd bij gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaringen over vervolging omwille van politieke redenen maar waarbij er nadien een meisje wordt geboren en er dan erkenning van de status van vluchteling volgt op basis van het risico voor het meisje.

25. De heer Wissing pikt hierop in en vraagt of bijgevolg in het voorbeeld van de Tibetanen het “fraus omnia corrumpit” principe niet wordt ingeroepen? De heer Van den Bulck antwoordt dat het CGVS dit principe niet op absolute wijze toepast en dat het steeds om een appreciatie van alle gegevens gaat. De heer Wissing wijst op het risico dat DVZ de meervoudige aanvraag niet in overweging wil nemen. De heer Geysen antwoordt dat de meeste van die gevallen wel worden overgemaakt aan het CGVS. Hij wijst erop dat van de 4200 meervoudige asielaanvragen er 2000 werden overgemaakt aan het CGVS in 2009. Mevrouw Janssens wenst hieromtrent een tip mee te geven en stelt dat het nuttig is in dergelijke situatie een aangetekende brief te sturen aan DVZ waarin de situatie wordt toegelicht. Ze stelt hier goede ervaringen mee te hebben.
26. Mevrouw Thiébaud vraagt hoe bij een asielaanvraag aan de grens de proceduretaal bepaald wordt en of er als er een tolk aangesteld wordt, toch nog rekening gehouden kan worden met de voorkeur van de asielzoeker. De heer Geysen verduidelijkt dat als de persoon geen keuze maakt voor een procedure Nederlands of Frans zonder tolk, DVZ de proceduretaal vastlegt, waarbij het niet helemaal uitgesloten is dat zij eventueel rekening houdt met de voorkeur van de betrokkene. Dat gebeurt helemaal in het begin, bij de aflevering van de bijlage 26. Mevrouw Thiébaud wijst erop dat die bijlage 26 niet altijd in de proceduretaal is opgesteld en in Zaventem altijd in het Nederlands terwijl de procedure toch soms in het Frans is. Vanuit Centrum 127 wordt dan altijd een Nederlandstalige advocaat aangesteld, zelfs al is de proceduretaal Frans. De heer Geysen zegt hierover verduidelijking te zullen vragen bij de Dienst grensinspectie.

Mededelingen van het CGVS (De heer Van den Bulck)

27. De Heer Van den Bulck verwijst naar de website van het CGVS voor uitgebreide asielstatistieken (zie: www.cgvs.be/nl/cijfers) en beperkt zich hier tot de belangrijkste. In 2009 nam het CGVS 8883 beslissingen (exclusief de ongeveer 600 beslissing die opnieuw genomen werden omdat ze ondertekend waren door een adjunct i.p.v. door de commissaris-generaal zelf), waarvan 995 in december.
28. 1889 beslissingen erkenden de vluchtelingenstatus, 418 kenden de subsidiaire bescherming toe in 2009. De negatieve beslissingen omvatten o.m. 368 weigeringen van in overwegingneming van asielaanvragen van EU-burgers, 31 uitsluitingen en 46 opheffingen of intrekkingen wegens fraude.
29. De meest voorkomende nationaliteiten van de in 2009 erkende vluchtelingen zijn: Irak (269), Guinee (178), Rusland (173), China (124, hoofdzakelijk Tibet), Afghanistan (114), Rwanda (109), (DR)Kongo (91), Kameroen (83), Iran (77) en Kosovo (63). De meest voorkomende nationaliteiten waaraan in 2009 de subsidiaire bescherming toegekend werd, zijn: Irak (267), Afghanistan (93) en Somalië (20).
30. De heer Van den Bulck wijst op de wijzigingen die er aangebracht zijn aan de Vreemdelingenwet. De Programmawet van 30 december 2009 voorziet in de mogelijkheid tot een bevoegdheidsdelegatie van de commissaris-generaal aan zijn adjuncten voor het ondertekenen van beslissingen (art. 23) en in een beperking van het recht op opvang bij meervoudige asielaanvragen (art. 160). Een Wet van 23 december brengt de

repliektermijn van het CGVS voor de RVV op 15 dagen, ook voor het geval er geen nieuwe elementen aangebracht werden.

31. De Commissaris-generaal wijst erop dat in het kader van de 'asielcrisis' het CGVS de intentie heeft zoveel mogelijk beslissingen te nemen zonder dat er aan kwaliteit ingeboet wordt, wat dus betekent dat de efficiëntie opgedreven zal worden. Daartoe zijn een aantal personeelsleden aan andere bureaus toegewezen. Daarnaast wordt er uitgekeken naar een budgetverhoging om nieuw personeel aan te werven, maar op federaal niveau is dat er momenteel niet.
32. N.a.v. het Belgische EU-voorzitterschap in de tweede helft van 2010 wenst het CGVS eventueel in samenwerking met o.a. het UNHCR een studiedag te organiseren. Voor huidig voorzitter Spanje is asielbeleid geen prioriteit, voor België wel, ondanks de crisis. Het eengemaakte asielbeleid is daarbij een belangrijk aandachtspunt. Voor een verder vervolg van het hervestigingsproject is het op dit ogenblik omwille van de opvangcrisis weinig waarschijnlijk dat er een beslissing genomen zal worden.
33. Mevrouw Houben vestigt de aandacht op de Eurostatcijfers die een verschil weergeven in het aantal hervormingsbeslissingen door de RVV per nationaliteit. Zo worden 9% van de Iraakse en 14 % van de Afghaanse asielbeslissingen hervormd, tegenover nauwelijks 4 % van de Eritrese en Somalische. Ze vraagt wat daar de verklaring voor is. De heer Van den Bulck kan de cijfers niet bevestigen en zegt over geen analyse te beschikken van die cijfers, maar dat mogelijke verklaringen de meervoudige asielaanvragen, waardoor eenzelfde dossier meermaals in de statistieken bij de negatieve beslissingen voorkomt, en het lage aantal Somalische asielzoekers zouden kunnen zijn. Hij wijst ook op enkele problemen met de statistieken van Eurostat. Zo worden voor de beslissingen op niveau van de instanties van eerste aanleg de beslissingen van 13 quater meegerekend in dit percentage, zodat bv. het erkenningspercentage voor de statistieken van Eurostat voor België lager ligt dan het erkenningspercentage van het CGVS. Ook een aantal verschillen tussen nationale asielprocedures verliest men uit het oog. Zo worden in België ook de weigeringen voor EU-onderdanen meegerekend, terwijl die in bepaalde landen niet in de statistieken komen aangezien zij niet eens de mogelijkheid hebben een asielaanvraag in te dienen.
34. Mevrouw Houben vraagt hoe ver het staat met het Procedure KB. De heer Van den Bulck zegt daar geen zicht op te hebben; dat kan elk moment zijn, maar dat hangt volledig af van het kabinet. Hij maakt de parallel met het voorontwerp van wet voor de staatlozenprocedure. Ook daar is het CGVS mee klaar, maar moet het kabinet nog een aantal principiële beslissingen nemen, zoals over de kwestie of de status van staatloze al dan niet een subjectief recht behelst, wat een invloed heeft op welke beroepsinstantie bevoegd zal zijn: een burgerrechtelijke rechtbank (bvb. het Brusselse Hof van Beroep, dat evenwel een gerechtelijke achterstand van 6 à 7 jaar heeft) of de RvV?
35. Mevrouw Maes vraagt of de Commissaris-generaal iets preciezer kan zijn over de opheffingen (cessation) van de erkenning van de vluchtelingenstatus. Hij antwoordt dat het om slechts twee beslissingen gaat, maar dat hij de profielen niet kent. Hij zal zich hieromtrent informeren voor de volgende vergadering.

36. Mevrouw Houben wil weten hoe het CGVS omgaat met asielzoekers die niet toegewezen worden aan een opvangcentrum. Er was sprake op de vorige contactvergadering van het opstellen van lijsten; is dat het geval? De heer Van den Bulck antwoordt dat er niet veel veranderd is. Er wordt voor gezorgd dat in principe die personen niet opgeroepen worden en dat in het geval er toch een beslissing zou genomen worden, de betrokkene zeker in kennis gesteld wordt van de beslissing. Momenteel is er nog een voldoende grote stock aan andere dossiers waardoor de niet-toegewezen asielzoekers niet meteen behandeld moeten worden.
37. Mevrouw Leroux vraagt of er nog nieuwe hervestigingsinitiatieven op punt staan. Ze denkt namelijk dat er in de huidige context van opvangcrisis niet meteen een vervolg zal komen. De heer Vinikas vraagt zich af wat er met de opgebouwde ervaring rond hervestiging zal worden gedaan. De heer Van den Bulck zegt dat de analyse zal gebeuren, maar bevestigt dat hervestiging geen prioriteit is momenteel wegens het gebrek aan zowel opvangplaatsen als budget. Om de efficiëntie van het CGVS te verhogen werd een aantal personeelsleden dat op internationale thema's werkte, overgeplaatst op dossierbehandeling. Mevrouw Houben voegt er aan toe dat Vluchtelingenwerk de opvang van de hervestigde personen coördineert en daar in 2010 een evaluatie van zal maken. Het CGKR zal ook een evaluatie maken over hun integratie.
38. De heer Beys vraagt of het naast het aantal erkenningen voor NBMV ook mogelijk is het aantal asielaanvragen dat zij indienden mee te delen. De heer Van den Bulck zegt enkel zicht te hebben op het aantal dossiers dat aan het CGVS werd overgemaakt, maar dat hij zal nagaan of ze ter beschikking zijn.
39. De heer Renders wenst een verduidelijking wat betreft de profielen van de 83 erkende Kameroeners. Gaat dit ook over gevallen van FGM? De Commissaris-generaal zegt dat het hoofdzakelijk om politieke vervolgingen en ook om homoseksuelen gaat.
40. Aangezien hij het zelf niet aanhaalt, maakt mevrouw Maes de vergadering er attent op dat het mandaat van de heer Van den Bulck als Commissaris-generaal recent verlengd werd voor vijf jaar. De heer Van den Bulck bevestigt en deelt mee dat dit normaal op de dag van de contactvergadering in het B.S. zou worden gepubliceerd. De heer Vinikas feliciteert hem uit naam van alle aanwezigen.
41. De heer Michiels herinnert aan de intentieverklaring om het recente verblijf van Afghanen in Afghanistan minder doorslaggevend te laten zijn bij het beoordelen van de asielaanvragen en vraagt of dat inmiddels effect heeft in de praktijk. De heer Van den Bulck zegt dat voor een aantal Afghanen waarvoor voorheen een negatieve beslissing genomen was inmiddels een positieve genomen is en dat het erkenningspercentage voor hen hoger ligt dan in de voorbije jaren. Dat heeft in eerste instantie te maken met het feit dat een aantal noordelijke regio's nu wel voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen en ook omwille van een soepelere benadering van het belang van de herkomst. Er is ondertussen ook een beter zicht ontstaan op de situatie in enkele regio's. De Commissaris-generaal verduidelijkt dat de manier om de herkomst te onderzoeken nu minder intellectualistisch wordt benaderd en er meer rekening wordt gehouden met de individuele context. Het blijft wel belangrijk een zicht te krijgen op de reële situatie van de betrokkene. Zo wordt nog steeds een asielaanvraag geweigerd indien men eenvoudigweg niet te weten komt waar iemand de afgelopen tien jaar verbleven heeft. De

heer Wissing vraagt of dat dan betekent dat er niet meer vertrokken wordt vanuit een vragenlijst met feitenkennis, zoals bvb. de Afghaanse kalender. De heer Van den Bulck stelt dat het een illusie is te denken een duidelijk beeld te kunnen krijgen over iemands afkomst zonder concrete vragen te stellen maar dat dossier per dossier moet nagegaan worden wat relevant kan zijn. Op de vraag of taalanalyses overwogen worden, zegt hij dat dit soms door het CGVS wordt gebruikt, maar niet in Afghaanse dossiers. De heer Wissing wil tot slot nog weten of het CGVS n.a.v. de laatste UNHCR-richtlijnen, die een nauwkeuriger onderzoek naar de situatie in bepaalde regio's adviseren, inmiddels over nieuwe regionale informatie beschikt. De heer Van den Bulck zegt dat ze dat toch proberen te bekomen en dat andere landen fact-finding missions onderomen hebben waarvan de rapporten afgewacht worden. Hij wijst er tot slot op dat andere EU-lidstaten veel strenger zijn en het bewijs van een individueel risico vereisen op basis van diezelfde UNHCR-richtlijn.

Mededelingen van het UNHCR (Mevrouw Nicholson)

42. Mevrouw Nicholson deelt mee dat een aantal nieuwe standpunten zijn uitgekomen:

UNHCR, Note on the Nationality Status of the Urdu-speaking Community in Bangladesh, 17 December 2009, beschikbaar op:

<http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b2b90c32.html>

UNHCR, From Principles to Action: UNHCR's Recommendations to Spain for its European Union Presidency (January - June 2010), December 2009,

beschikbaar op: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b2b443d2.html>

(beschikbaar in het Engels en het Spaans)

UNHCR, Combating Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance through a Strategic Approach, December 2009, beschikbaar op:

<http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b30931d2.html>

UNHCR, Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009,

HCR/GIP/09/08, beschikbaar op:

<http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b2f4f6d2.html>

UNHCR, Conclusion on protracted refugee situations, 22 December 2009,

No. 109 (LX) - 2009, beschikbaar op:

<http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b30afd92.html> (beschikbaar in het Engels en het Frans)

UNHCR, Observations on Greece as a Country of Asylum, December 2009,

beschikbaar op: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b4b3fc82.html>

(Afgezien van tegengestelde informatie zijn alle documenten enkel beschikbaar in het Engels)

Mededelingen van Fedasil (Mevrouw Machiels en de Heer El Abbassi)

43. De heer El Abbassi geeft de statistieken voor het jaar 2009. Eind december 2009 werden 18.164 personen opgevangen, alle types van opvang in overweging genomen. De bezettingsgraad bedraagt 107%. Eind 2008 werden er 16.281 personen opgevangen, hetgeen een stijging betekent van 1883 personen in 2009 (belangrijke stijging van 12%). Er moet worden opgemerkt dat die stijging van opgevangen personen veel sterker zou geweest zijn indien, in geval van voldoende opvangplaatsen, geen enkele “niet-toewijzing” zou plaatsgehad hebben (ongeveer 1400 in 2009) en vooral indien het Agentschap niet beslist zou hebben maatregelen van opheffing of wijziging van de code 207 zou genomen hebben teneinde het aantal vertrekkende uit de opvangcentra te doen stijgen (in totaal betrof dit 3500 personen in 2009). Indien er voldoende opvangcapaciteit ware geweest, zou dit 23.000 personen betroffen hebben, wat een stijging van 42% en niet van 12% zou hebben betekend. Voor het ogenblik ligt het aantal niet-toewijzingen laag (in januari 2010 zijn er alweer 3 niet-toewijzingen.)
44. Mevrouw Machiels stelt de genomen en te nemen maatregelen voor in het kader van de uitbreiding van de opvangcapaciteit. Eind 2009 werden 880 plaatsen gecreëerd, waarvan niet allen worden bezet:
- 94 plaatsen in Heusden-Zolder (in het centrum van Rode Kruis, in gebruik genomen sedert december 2009)
 - 260 plaatsen in LOI (gecreëerd tussen oktober en december 2009)
 - 240 plaatsen in Dinant (centrum Croix-Rouge, in gebruik genomen eind december 2009 en voorzien tot eind maart 2010)
 - 140 plaatsen te Banneux (centrum Croix-Rouge, december 2009)
 - 40 urgentieplaatsen in de regio van Eupen (in partnerschap met de “gîtes”)
 - Oud-appartementen van de federale politie (106 plaatsen gecreëerd tot 30 juni 2010)
45. Fedasil onderzoekt trouwens nog meerdere pistes met betrekking tot 1690 plaatsen die in 2010 moeten worden gecreëerd. Bepaalde plaatsen zijn geïdentificeerd, o.a. de creatie van een nieuw Federaal centrum te Poelkappelle met een capaciteit van 200 plaatsen, 438 plaatsen in LOI (in eerste semester), 80 plaatsen in Brussel en 454 plaatsen bij Vluchtelingenwerk en CIRE. Een uitbreiding van bepaalde federale centra is ook voorzien (het gaat om het plaatsen van containers in de zomer). 400 bijkomende plaatsen moeten nog worden geïdentificeerd. Verschillende pistes worden onderzocht. Bijkomend worden nog verscheidene vertrekkende voorzien: als gevolg van de maatregel tot opheffing van de codes 207 op vrijwillige basis van oktober 2009 hebben 2000 personen de aanvraag gedaan en tot nu toe hebben 1024 mensen reeds de opvangstructuur verlaten. Er zullen dus nog ongeveer 900 mensen kunnen vertrekken.
46. Mevrouw Machiels verduidelijkt de nieuwe maatregelen die voorzien zijn. Er zijn geen nieuwe maatregelen wat betreft de vertrekkende. Maar aangaande de binnenkomsten werd de opvangwet gewijzigd door de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen, Titel 11, Hoofdstuk 4 “Wijzigingen van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen” (in werking getreden op 10 januari 2010). Mevrouw Machiels deelt mee dat niets verandert, zolang de instructies niet zijn doorgestuurd. Ze legt ook uit dat Fedasil een rapport moet maken voor

de Raad van Ministers voor elke eventuele terugkeer naar het spreidingsplan, dat nu mogelijk is gemaakt door de wet van 30 december 2009. Dit betekent niet dat er noodzakelijk opnieuw toepassing zal worden gemaakt van het spreidingsplan maar de wet laat het vanaf nu wel toe.

47. Enkele wetswijzigingen:

Artikel 4: Fedasil kan beslissen niet langer een asielzoeker op te vangen die een derde (of meerdere) aanvraag heeft ingediend, zolang de aanvraag niet werd overgemaakt aan het CGVS (dus tijdens het onderzoek van DVZ);

Artikel 7: er zijn verschillende mogelijkheden van verlenging van de materiële hulp van vreemdelingen wiens asielprocedure en procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten, onder andere degene die een familielid of persoon heeft die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent¹

In één van de volgende situaties moet specifiek een aanvraag worden ingediend:

- De vreemdeling die geen gevolg kan geven aan het betekende BGV met het oog op het beëindigen van het schooljaar²;
- De vreemdeling die geen gevolg kan geven aan het betekende BGV en die ouder is van een Belgisch kind en die een aanvraag tot machtiging tot verblijf heeft ingediend;
- De vreemdeling die geen gevolg kan geven aan het betekende BGV omwille van haar zwangerschap (vanaf 7 maanden zwangerschap tot aan het eind van de tweede maand volgend op de bevalling);
- De vreemdeling die een aanvraag heeft ingediend tot uitstel van het BGV omwille van een onmogelijkheid terug te keren naar zijn land van herkomst om redenen onafhankelijk van zijn wil;
- De vreemdeling die om medische redenen (uiteengezet in een aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter), niet in staat is de opvangstructuur te verlaten. Fedasil zal onderzoeken of de persoon effectief niet in staat is de opvangstructuur te verlaten. Fedasil kan ook het recht op materiële opvang weigeren aan de uitgeprocedeerde asielzoeker die een regularisatieaanvraag op grond van art. 9 ter (medische redenen) heeft ingediend, tijdens het onderzoek naar de ontvankelijkheid door DVZ³.
- De vreemdeling die een verbintenis tot vrijwillige terugkeer heeft ondertekend⁴.

De aanvragen tot verlenging moeten worden gedaan door middel van typedocumenten die Fedasil ter beschikking zal stellen.

Artikel 11, § 4: in uitzonderlijke omstandigheden, verbonden aan de beschikbare opvangplaatsen in de opvangstructuren, kan aan een asielzoeker een OCMW als verplichte plaats van inschrijving worden toegewezen, op basis van een evenwichtig

¹ Aangevuld door BCHV

² Aangevuld door BCHV

³ Aanvulling BCHV: De wet voorziet in één afwijking: nieuw art. 7 §3: "In bijzondere omstandigheden betreffende het respect voor de menselijke waardigheid kan het Agentschap afwijken van de voorwaarden die door de huidige bepaling gesteld worden."

⁴ Aangevuld door BCHV

spreidingsplan tussen de gemeenten. En dit na een beslissing van de Ministerraad op grond van een rapport opgesteld door Fedasil. Er is nog geen voorstel.

48. Er zal een informatiebrochure met betrekking tot de wetswijzigingen worden verstuurd aan alle opvangcentra en informatiesessies zullen worden georganiseerd op de zetel van Fedasil aangaande dat onderwerp (in eerste instantie gericht aan het personeel van Fedasil en vervolgens eventueel breder aan de opvangpartners).
49. Wat betreft de vraag van mevrouw Houben gesteld op de vorige contactvergadering: «Vanaf wanneer zet men de personen aan de deur in de hotels?» antwoordt mevrouw Machiels dat er een wijziging is in het beleid en dat enkel personen die niet aanwezig zijn in het hotel en ook hun maaltijdcheques niet komen afhalen, worden beschouwd als personen die geen opvangplaats nodig hebben.
50. Wat betreft de vraag van de heer Beys aangaande de leeftijdstesten uitgevoerd door Fedasil bij jongeren die zich NBM verklaren, antwoordt mevrouw Machiels dat de situatie nog niet duidelijk is.
51. Mevrouw Machiels deelt mee dat ze zal meehelpen aan het opstarten van het opvangcentrum van Poelkappelke en dat ze gedurende deze periode zal vervangen worden door Johanna Pöykkö (johanna.poykko@fedasil.be) en Abdel El-Abbassi (abdel-ilah.elabbassi@fedasil.be).
52. Wat betreft de vraag wie de medische kosten betaalt van de personen die in de hotels verblijven, antwoordt mevrouw Machiels dat Fedasil dit betaalt.
53. Mevrouw Troost vraagt of er nog steeds een tekort is aan dokters die de personen in de hotels bezoeken? Mevrouw Machiels antwoordt dat dokter Mia Honincks die de coördinatie verzorgde, vertrokken is en dat za nog niet vervangen is door een dokter die dezelfde functie uitoefent. Fedasil zoekt nog steeds dokters.
54. De heer Beys heeft een vraag over de manier waarop Fedasil de notie “medische onmogelijkheid om de de opvangstructuur te verlaten” zal interpreteren? Riskeert men niet geconfronteerd te worden met situaties waar de vraag voor een verblijfsvergunning op basis van artikel 9ter aanvaard wordt (onmogelijkheid tot het verlaten van het land om medische redenen) maar dat de persoon niet in de “onmogelijkheid is om de opvangstructuur te verlaten”? Mevrouw Machiels antwoordt dat iedereen beschouwd wordt als in de mogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten, tenzij dat iemand expliciet vraagt om in de opvangstructuur te blijven om medische redenen. Zij preciseert dat Fedasil een lijst zal opstellen met enkele criteria die zullen toelaten de notie te interpreteren onder de vorm van een instructie, maar zij erkent dat de interpretatie moeilijk zal zijn. Deze lijst zal openbaar gemaakt worden.
55. De heer Beys vraagt of een informatiebrochure ook voorzien zal worden voor begunstigden van opvang? De informatie, volgens dewelke de verlengingen van de materiële hulp niet meer automatisch zijn, is belangrijk om te signaleren aan de vreemdelingen. Mevrouw Machiels zegt dat er niets voorzien is, maar dat het doel van de informatiesessies is de sociale werkers te informeren opdat zij de informatie doorspelen aan de asielzoekers.

56. De heer Beys verwijt naar de aanbevelingen die de federale ombudsman formuleerde in april over de opvang van asielzoekers in de open centra. Eén van deze aanbevelingen is het verbeteren van de gelijkheid van behandeling tussen de verschillende opvangstructuren, het verbeteren van het privéleven, etc. Slechts één van deze aanbevelingen is opgenomen in de opvangwet: er is nu een legale basis voor de controle van kamers. Neemt Fedasil ook initiatieven om de andere aanbevelingen van de ombudsman te realiseren. Mevrouw Machiels antwoordt bevestigend. De opvangwet moet niet aangepast worden voor alle aanbevelingen. Soms volstaat het om bepaalde praktijken te veranderen in bepaalde centra. Het blijft echter moeilijk om bepaalde aanbevelingen te realiseren in de context van de actuele opvangcrisis.
57. De heer Beys maakt zich zorgen over het feit dat aan de verschillende types sancties die kunnen genomen worden ten aanzien van begunstigen van de opvang, in de wet van 30/12/2009 is toegevoegd, de tijdelijke uitsluiting van de materiële hulp in een opvangstructuur met een maximale duur van één maand. Deze sanctie kan enkel worden uitgesproken in geval van zware overtreding van het reglement van interne orde van de opvangstructuur (het in gevaar brengen van het personeel of de andere bewoners van de opvangstructuur of risico's nemen voor de veiligheid en het respect voor de openbare orde in de opvangstructuur). Hij zou willen weten of er een instrument voorzien is om alle reglementen van interne orde te harmoniseren. Een KB is nog niet altijd aangenomen. Kan een centrum eerder welke ordemaatregel nemen? Is het niet meer voorzien dat de ordemaatregelen moeten gereguleerd worden bij KB? Mevrouw Machiels antwoordt dat de ordemaatregelen meer bedoeld zijn om de mensen te beschermen. Het is mogelijk de verschillende ordemaatregelen op een lijst te zetten. De tijdelijke uitsluiting werd reeds toegepast (voordat ze voorzien werd in de wetwijziging) om te kunnen omgaan met de moeilijkste gevallen (ongeveer 30 à 40 gevallen per jaar).
58. Op de vraag van de heer Michiels wanneer Fedasil voorziet zijn instructies te publiceren, antwoordt mevrouw Machiels binnen 2 à 3 weken. Hij zou ook willen weten wat er zal gebeuren met personen met een Dublin procedure en een procedure op basis van artikel 9ter. Gaan zij geen opvang meer krijgen zolang de aanvraag niet ontvankelijk is verklaard? Mevrouw Machiels bevestigt.
59. Mevrouw Houben heeft een vraag over het beleid van Fedasil voor de asielzoekers komende uit een lidstaat van de Europese unie. Worden deze niet meer opgevangen in de centra? Is dit wettelijk voorzien? Mevrouw Machiels antwoordt van niet, dit is niet specifiek voorzien in de wet (noch in de wetwijziging op 30/12/2009). Er is evenmin een instructie om niet op te vangen, maar deze groep is geen prioriteit. In de praktijk worden ze dus niet opgevangen.

Mededeling van het Rode Kruis (de heer Michiels)

60. De heer Michiels deelt mee dat er een speciale flyer-agenda werd uitgebracht met de contactgegevens van verscheidene Rode Kruiscentra. Hij heeft er enkele mee ter beschikking van de geïnteresseerden.

Mededeling van Croix-Rouge (Mevrouw Troffiguer)

61. Mevrouw Troffiguer deelt mee dat mevrouw Dogniez directrice wordt van het opvangcentrum in Dinant. Bijgevolg zal mevrouw Troffiguer haar op de contactvergadering vervangen.

Mededeling van CIRE (Mevrouw Blommaert)

62. Mevrouw Blommaert zal vanaf vandaag mevrouw Hublot op de contactvergadering vervangen. Ze neemt bij CIRE de plaats in van mevrouw Bultez.

Mededeling van BCHV (Mevrouw Maes)

63. Mevrouw Maes stelt de twee nieuwe medewerkers van het BCHV voor: Mevrouw Bories en Mevrouw Van Zeebroeck, beiden van de dienst Familiehereniging.

**De volgende contactvergadering zal plaatsvinden
op 9 februari 2010 om 9h30
op de zetel van Fedasil, Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.**